

Chemarea la ucenicie adresată celor bolnavi

Textul de memorat: „Atunci au venit la El multe noroade, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui, și El i-a tămăduit; așa că noroadele se mirau, când au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoșesc, șchiopii umblă, și orbii văd; și slăveau pe Dumnezeul lui Israel.” (Matei 15:30,31)

Duminică

1. **Isaia 53:4;** Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

Matei 8:17; Ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.”

Ioan 9:1-3; 1. Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere.

2. Ucenicii Lui L-au întrebat: "Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?"

3. Isus a răspuns: "N-a păcătuit nici omul acesta nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

Luni

2. **Marcu 2:1-12;** 1. După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă și s-au adunat îndată așa de mulți, că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvântul.

3. Au venit la El niște oameni care l-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.

4. Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus și, după ce l-au spart, au coborât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.

5. Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: "Fiule, păcatele îți sunt iertate!"

6. Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor:

7. "Cum vorbește Omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?"

8. Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei și le-a zis: "Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre?"

9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: "Păcatele îți sunt iertate", ori a zice: "Scoală-te, ridică-ți patul și umblă"?

10. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele,

11. "Ție îți poruncesc", a zis El slăbănogului, "scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă."

12. Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu și ziceau: "Niciodată n-am văzut așa ceva!"

Marti

3. **Matei 6:19-34**; 19. Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții;
20. ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.
21. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.
22. Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină;
23. dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!
24. Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.
25. De aceea vă spun: nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?
26. Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?
27. Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?
28. Și de ce vă îngrijați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes;
29. totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.
30. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?
31. Nu vă îngrijați, dar, zicând: "Ce vom mânca?" sau: "Ce vom bea?" sau: "Cu ce ne vom îmbrăca?"
32. Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele.
33. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.
34. Nu vă îngrijați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.

1 Petru 5:7; Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.

- 2 Corinteni 4:7-10**; 7. Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi.
8. Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtorare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;
9. prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți.
10. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.

- Filipeni 4:4-9**; 4. Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!
5. Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.
6. Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.
7. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.
8. Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.

9. Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

1 Ioan 3:20-22; 20. În orice ne osândește inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.

21. Preaiubiților, dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.

22. Și orice vom cere vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.

Miercuri

4. **Luca 7:11-17;** 11. În ziua următoare, Isus Se ducea într-o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii Lui și norod mult.

12. Când S-a apropiat de poarta cetății, iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era văduvă; și cu ea erau o mulțime de oameni din cetate.

13. Domnului, când a văzut-o, I S-a făcut milă de ea și i-a zis: "Nu plânge!"

14. Apoi S-a apropiat și S-a atins de raclă. Cei ce o duceau s-au oprit. El a zis: "Tinerelule, scoală-te, îți spun!"

15. Mortul a șezut în capul oaselor și a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi maicii lui.

16. Toți au fost cuprinși de frică, slăveau pe Dumnezeu și ziceau: "Un mare proroc S-a ridicat între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său."

17. Vestea aceasta despre Isus s-a răspândit în toată Iudeea și prin toate împrejurimile.

Marcu 5:21-43; 21. După ce a trecut Isus iarăși de cealaltă parte cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare.

22. Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui

23. și l-a făcut următoarea rugămintă stăruitoare: "Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască."

24. Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea.

25. Și era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.

26. Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nicio ușurare; ba încă îi era mai rău.

27. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime și s-a atins de haina Lui.

28. Căci își zicea ea: "Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui."

29. Și îndată a secăt izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.

30. Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: "Cine s-a atins de hainele Mele?"

31. Ucenicii l-au zis: "Vezi că mulțimea Te îmbulzește și mai zici: "Cine s-a atins de Mine?"

32. El Se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

33. Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui și l-a spus tot adevărul.

34. Dar Isus i-a zis: "Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace și fii tămăduită de boala ta."

35. Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la fruntașul sinagogii care-i spun: "Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?"

36. Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntașului sinagogii: "Nu te teme, crede numai!"

37. Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

38. Au ajuns la casa fruntașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult.

39. A intrat înăuntru și le-a zis: "Pentru ce faceți atâta zarvă și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme."

40. Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei și pe cei ce-L însoțiseră și a intrat acolo unde zăcea copila.
41. A apucat-o de mână și i-a zis: "Talita, cumi", care tâlmăcit înseamnă: "Fetițo, scoală-te îți zic!"
42. Îndată fetița s-a sculat și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți.
43. Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mâncare fetiței.

Ioan 11:37-44; 37. Și unii din ei au zis: "El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?"

38. Isus S-a înfiorat din nou în Sine și S-a dus la mormânt. Mormântul era o peșteră la intrarea căreia era așezată o piatră.
39. "Dați piatra la o parte", a zis Isus. Marta, sora mortului, l-a zis: "Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile."
40. Isus i-a zis: "Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?"
41. Au luat, dar, piatra din locul unde zăcea mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a zis: "Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat.
42. Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis."
43. După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: "Lazăre, vino afară!"
44. Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: "Dezlegați-l și lăsați-l să meargă."

Joi

5. **Faptele 3:1-19;** 1. Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea.
2. Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului numită "Frumoasă", ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu.
3. Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie.
4. Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: "Uită-te la noi!"
5. Și el se uita la ei cu luare aminte și aștepta să capete ceva de la ei.
6. Atunci Petru i-a zis: "Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!"
7. L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznelor;
8. dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și lăudând pe Dumnezeu.
9. Tot norodul l-a văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu.
10. Îl cunoșteau că era cel ce ședea la poarta "Frumoasă" a Templului, ca să ceară de pomană, și s-au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră.
11. Fiindcă el se ținea de Petru și de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon.
12. Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul și a zis norodului: "Bărbați israeliți, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? De ce vă uitați cu ochii țintă la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?"
13. Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeu părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi l-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-l dea drumul.
14. Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș.
15. Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui.

16. Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.
17. Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri.
18. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.
19. Pocăți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviere

Faptele 5:12-16; 12. Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon
13. și niciunul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda în gura mare.
14. Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult;
15. până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.
16. Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate: și toți se vindecau.

Faptele 9:36-42; 36. În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în talmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.
37. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au scaldat-o, au pus-o într-o odaie de sus.
38. Fiindcă Lida este aproape de Iope, ucenicii, când au auzit că Petru este acolo, au trimis doi oameni la el să-l roage: "Nu pregeta să vii până la noi."
39. Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a sosit, l-au dus în odaia de sus. Toate văduvele l-au înconjurat plângând și i-au arătat hainele și cămășile pe care le făcea Dorca, pe când era cu ele.
40. Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup și a zis: "Tabita, scoală-te!" Ea a deschis ochii și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.
41. El i-a dat mâna și a ridicat-o în sus. A chemat îndată pe sfinți și pe văduve și le-a pus-o înainte vie.
42. Minunea aceasta a fost cunoscută în toată cetatea Iope, și mulți au crezut în Domnul.

Faptele 20:7-10; 7. În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.
8. În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini.
9. Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut jos din catul al treilea și a fost ridicat mort.
10. Dar Pavel s-a coborât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe și a zis: "Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el."

1 Corinteni 12:7-9, 28-31; 7. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.
8. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh;
9. altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh;
28. Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi, pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi.
29. Oare toți sunt apostoli? Toți sunt proroci? Toți sunt învățători? Toți sunt făcători de minuni?
30. Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți talmăcesc?
31. Umblați, dar, după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespus mai bună.

Iacov 5:13-16; 13. Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă!

14. Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

15. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

16. Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.